

Z P R Á V Y

SPOLEČNOSTI PRO VĚDY A UMĚNÍ
CZECHOSLOVAK SOCIETY OF ARTS
AND SCIENCES IN AMERICA, INC.

SVU

ROČNÍK VII.

ÚNOR 1965

ČÍSLO 2.

ČESKOSLOVENSKÝ PŘÍNOS SVĚTOVÉ KULTUŘE

Dr. Miloslav Rechcigl, ml., předseda Publikační Komise SVU.

Koncem ledna t.r. vyšel v holandském nakladatelství Mouton and Co. v anglickém jazyce sborník "The Czechoslovak Contribution to World Culture", založený na přednáškách Prvního vědeckého sjezdu SVU. Sborník vyšel pod záštitou Společnosti za redakce dr. Miloslava Rechcigla ml., vědeckého tajemníka Sjezdu.

Kniha má téměř 700 stran a obsahuje kromě 40 vybraných sjezdových přednášek ještě 17 dalších příspěvků o čs. kultuře. Životopisy jednotlivých autorů a obsažný jmenný a věcný rejstřík umožňují plné využití informací v knize zahrnutých.

Do sekce literární přispěli svými články: René Wellek, Jiří Škvor, Jiří Pistorius, Juraj Slávik, Rudolf Šturm, William E. Harkins, Jaroslav Dresler, Petr Demetz a Jan Tumlíř; do sekce jazykové: Jindřich Kučera, Ladislav Matějka a Angelika K. Cardew. V oboru krásného umění jsou v knize příspěvky od Karla B. Jiráka, Edith Voglové-Garretové, Mojmíra S. Frinty, Jaroslava Šejnohy a Jana Zacha. Historie je zastoupena články Miliče Čapka, Jerzy Zaborskiho, Howarda Kaminského, Fredericka G. Heymanna, Ludvíka Němce a Jiřího Waskoviche. Do sekce politických věd a filosofie přispěli: Václav Beneš,

Eduard Táborský a Erazim V. Kohák; do sociologické sekce: Otakar Machotka, Jan Hajda, Josef Rouček a Jiří Nehněvajsa. Z oboru ekonomie jsou ve sborníku studie Jaroslava G. Polacha, Antonína Cekoty, Ladislava K. Feierabenda, V. E. Andice a Jana Michala. O problémech právních pojednávají studie Jaroslava Němce, Vratislava Buška, Adolfa Procházky, Jana Hanuše Lexy a Jaroslava Jíry. Historie přírodních věd a techniky je zastoupena příspěvky Karla Hujera, Josefa Brožka, Waltera Redische, Jaroslava Němce, Josefa Schneidra a Miloše Šebora. V sekci "Češi a Slováci v cizině" jsou příspěvky Matěje Spinky, M. Normy Švejdivé, T. D. Stewarta, Jana M. Skřivánka, Miliče Kybala, V. E. Andice, Vojtěcha N. Dubna a Vlasty Vrázové. Knihu doplnil redaktor sborníku obsáhlou bibliografií, životopisy autorů jednotlivých studií a rejstříkem.

Sborník je první souborné knižní dílo, které vzniklo spoluprací mnoha členů Společnosti a navíc, je to první kniha pojednávající o československém přínosu světové kultuře v anglickém jazyce. Název knihy, jakož i rámec prvního vědeckého sjezdu SVU, byl značně ovlivněn českou knihou "Co daly naše země Evropě a lidstvu", která vyšla v Praze

za redakce V. Mathesia v tragických letech 1939 a 1940.

V. Mathesius tehdy napsal úvodem toto: "V dobách trpkých zkušeností, ale i odhodlané vůle k novému životu vydáváme toto dílo, aby hlasy odborníků domácích i cizích podaly svědectví o nezmarné síle a hodnotě našeho národa . . . Je to svědectví významné. V průběhu staletí jsme účinně a kladně zasáhli do všech oblastí evropské tvorivosti a úměrně k možnostem měla v tom podíl celá naše kulturní oblast, česká a slovenská. Ani kruté následky bělohorské porážky nedovedly zpřetrhat souvislé pásmo našeho tvůrčího usilování nebo je odsoudit k bezvýznamnosti. Tím méně to dovedou změny, které prožíváme dnes, neboť v protikladu k době po Bílé hoře bylo nám zmenšeno území, ale struktura národa zůstala nedotčena. Upevnit tímto přesvědčením naši sebedůvěru národa a spolu utvrdit v nás rozhodnutí, že se duchovnímu volání své tisícileté tradice nezpronevříme, tot' úkol, který našemu sborníku dává sama doba, v níž vychází". Tato slova jsou jistě aktuální i dnes.

Sborník, který dnes předkládáme veřejnosti, má podobný účel jako měla kniha Mathesiova, i když vychází v cizině a za zcela změněných poměrů. Z lásky k rodné zemi obracíme se tentokrát především na světovou veřejnost, abychom jí připomněli naši bohatou kulturní tradici. Správně to vystihl prof. René Wellek v předmluvě: ". . . Chceme mluvit k světu: nejen o sobě samých a o práci členů (SVU), ale i ve prospěch československé kulturní tradice, která byla přerušena událostmi r. 1948. Společnost chce zachovat na živu československou kulturní tradici, která má zárodky v samých počátcích křesťanství a která se nikdy nezpronevřila ideálům humanity. Slavná jména Jana

Husa, Jana Amose Komenského a T. G. Masaryka jsou dostatečným důkazem toho, že československý lid byl a je částí západní civilizace. . . ."

Vřele doporučujeme všem členům SVU, aby si knihu zakoupili, a navíc, aby ji také doporučili svým přátelům a známým. Kniha by měla být ve všech univerzitních knihovnách a knihovnách jiných vědeckých ústavů, aby tam nahradila neobjektivní, leckdy nepřátelské a téměř vždy zastaralé prameny. A přirozeně, neměla by chybět v žádné knihovničce milovníků české a slovenské kultury.

Mouton and Co. vzala na sebe celé finanční riziko spojené s vydáním zmíněné knihy v důvěře, že Češi a Slováci a přátelé čs. kultury ve svobodném světě svým zájmem o knihu uhradí její finanční náklad. Jsme jisti, že tato důvěra nebude zklamána a že tato nová referenční kniha bude urychleně rozebrána. Tím také nejlépe podpoříme svůj budoucí publikační program.

Cenu sborníku a způsob, jakým si členové SVU budou moci sborník objednat, oznámíme v budoucím čísle ZPRÁV SVU.

"Books Abroad", čtvrtletník univerzity státu Oklahoma, přinesl v podzimním čísle (Vol. 38, No. 4) recenze o českých a slovenských knihách, vycházejících v Československu. Recenze napsali: A. W. Fischer, F. Sláma, Rudolf Šturm a Robert Vlach. Dr. Vlach, jenž je šéfredaktorem zmíněného čtvrtletníku, má v něm několik článků o knihách francouzských a anglických; mezi nimi je i posudek o románu Josefa Čermáka "Going Home" a článek "Czechoslovak Letters 1963". František Listopad v témže čísle recenzuje několik knih portugalských.

O MUŽI, KTERÝ NEZKLAMAL

Pražská Lidová demokracie otiskla 27. ledna zprávu, že papež Pavel VI. jmenoval 27 nových kardinálů. Nesměla otisknout, že seznam povýšených začíná jménem pražského arcibiskupa dr. Josefa Berana. Nesměla tak učinit, poněvadž Josef Beran byl nejen dobrým knězem, vynikajícím teologem, českým vlastencem a člověkem lidumilným, nýbrž i osobností, jakou komunismus nesnáší. Bytí a je mužem v plném a slavnostním smyslu tohoto slova.

Život nového kardinála lze těžko vtěsnat do několika řádek. Josef Beran se narodil v Plzni 29. prosince 1888 jako syn ředitele obecné školy, po absolvování gymnasia odchází do Říma na pontifikální universitu, v roce 1911 je vysvěcen na kněze a po roce promován na římského doktora teologie. Vrací se domů, stává se správcem malé farmy v Žluticích a později fary na pražském předměstí. Je katechetou na různých školách, je činný v dobročinných spolcích a roku 1928 se stává mimořádným profesorem teologické fakulty Karlovy university. Od roku 1932 je rektorem vyšehradského semináře, píše a vydává několik teologických a historických spisů, v roce 1939 je jmenován profesorem řádným. Ve svých funkcích se sterým způsobem utkává s nacistickými okupanty své země, a když slouží mši za lidi mučené v koncentračních táborech a žalářích a dává ve svém chrámu zpívat velikým davem věřících svatováclavskou hymnu, je v červnu 1942 gestapem zatčen, prochází několika pražskými žaláři, je odvezen do Terezína a z Terezína do koncentračního tábora v Dachau, v němž jen zázrakem přežije těžké onemocnění tyfem, aby až na konci války byl americkým vojskem osvobozen. 9. listopadu 1946 je papežem

Piém XII. jmenován pražským arcibiskupem, několik dní potom je prezidentem Benešem dekorován nejvyšším československým vojenským vyznamenáním. 25. února 1948 vydává umlčené svolání věřícím, aby nezahazovali demokratické dědictví presidentů Masaryka a Beneše. Vystoupí proti zrádné, komunisty řízené a Římem odsouzené tak zvané "katolické akci", v strahovském klášteře varuje věřící, aby nikdy nevěřili zprávám, že se shodl s novým režimem, odmítá přísahu věrnosti komunistické vládě, a po organizovaných uličnických výtržnostech v chrámě svatého Víta, je 10. března 1951 vypovězen z Prahy, ze svého paláce na Hradčanech, v němž byl již delší dobu vězněn, a z celé své diecéze, a bez soudu po desetiletí vězněn na několika místech v Československu. Teprve v posledních letech směl žít jako soukromník v Mukařově u Prahy, avšak když se tam začal těšit přílišné vážnosti a množili se návštěvníci, byl znovu deportován do jižních Čech, kde dosud žije v jakémisi domácím vězení.

Kardinálská hodnost není funkce náboženská v užším slova smyslu, nýbrž je to funkce mocenská, organizační. Arcibiskup Josef Beran se stane voličem papežů, členem nejmocnějšího sboru katolické církve a papežovým osobním rádcem. I nekatolika musí těšit, že po dlouhé, dlouhé době zase náš člověk - a který člověk je více naším - se stává rozhodujícím činitelem v organizaci, jejíž politický a kulturní význam může podceňovat jen nedouk. V kardinálu Beranovi bude mít náš národ i náš stát přímlyvcího na veledůležitém místě, zástupce, který zná cenu svobody a spravedlnosti.

Příši tyto řádky na počátku února. Nevím, jaké budou další osudy Josefa Be-

rana jako kardinála i arcibiskupa. Ne-
bude záležet jen na něm, zda bude pů-
sobit v Praze či v Římě. Přáli bychom
si ho vidět na stolci svatého Vojtěcha v
Praze, ale ani v Římě nebude pohodlný
lidem, jimž se nepodařilo zlomit charak-
ter muže, který v bouřlivých desetiletích
našich moderních dějin stál a stojí
vždy pevně na svém místě.

Dr. Ladislav Radimský

NÁŠ KULTURNÍ PŘÍNOS:

FRANK MUNK, profesor Reed College
v Portlandu, Oregon, uveřejnil v časo-
pise *The Atlantic Community Quarterly*,
číslo 1, svazek 2, svou přednášku, kte-
rou proslvil u příležitosti Deváté kon-
ference Komise Spojených Států pro
UNESCO v Chicagu. Název článku je
"The Atlantic Community and World
Community" a dr. Munk v něm odborně
pojednává o sjednocovacích ideách ne-
jen v Evropě, ale také o podobných
snahách v Africe, Latinské Americe a
jinde. Profesor Munk dále rozvedl tyto
myšlenky ve své knize *Atlantic Dilem-
ma*, jejíž bohatost na nové ideje je
zdůrazněna v předmluvě bývalým vy-
slancem a senátorem Cabot Lodgem.

JAROSLAV J. PELIKÁN, profesor na
Yale University a člen výboru SVU se
zúčastnil sjezdu Americké historické
společnosti, který se konal ve dnech 28-
30 prosince minulého roku ve Washing-
tonu, D.C. Byl uveden dvakrát na pro-
gramu jako předseda sekci o církevní
historii. Jest to zajisté veliká pocta pro
našeho slovenského krajana, uvážíme-li
že dr. Pelikán byl jediným z účast-
níků, který předsedal dvěma sekcím.

JAN V. MLÁDEK, ředitel Ústřední
Bankovní Služby Mezinárodního Mě-
nového fondu, který až do nedávna
byl přednostou jeho Afrického oddě-
lení, napsal obsáhlou studii "Evolution

of African Currencies" do časopisu
Fondu a Mezinárodní Banky pro Roz-
voj a Rekonstrukci "Finance and De-
velopment", číslo 2 a 3, ročník 1964.
Článek pojednává ve dvou částech o
peněžních systémech nových států a
to nejprve těch náležejících do tzv.
frankové zony, a v druhé části o
státech sterlingového bloku. Studie je
významným příspěvkem k porozumění
finančních a měnových problémů ve
stále se měnící politicko-ekonomické
situaci na africkém kontinentě.

KAREL HUSA, profesor hudby na Cor-
nellově universitě v Ithace (N.Y.) a ře-
ditel orchestru téže university, dirigo-
val v lednu s velkým úspěchem koncert
universitního komorního orchestru, na
němž uvedl především díla italských
skladatelů z 18. století, Giovanni Pai-
sielliho a Antonia Vivaldiho vedle Mo-
zartovy skladby "Sinfonia Concertante
in E flat Major, K. 364". Na koncertě
byly též provedeny Rumunské národní
tance od Bély Bartóka a Symphonie,
Opus 21 od Antona Weberna.

JOSEF KRATOCHVÍL, profesor Vysoké
školy technické ve Stuttgartě, o jehož
cestě za polární kruh jsme referovali
v listopadovém čísle ZPRÁV SVU z
loňského roku, publikoval v ročence
Norského polárního institutu (Polar-
boken 1964) odbornou studii "Om luk-
teskarpheten hos reinsdyr". Dr. Josef
Kratochvíl je znám exilové veřejností
svou čítankou pro exilové děti, jež vyšla
pod názvem "Naše vlast".

JOHANNES URZIDIL, pražský rodák,
autor několika knih o Čechách a o
Praze, dostal státní cenu Rakouské re-
publiky za celoživotní dílo. Je to nej-
vyšší rakouské vyznamenání v oboru
literárním. Urzidil měl v říjnu minu-
lého roku přednášku na Skidmore Col-
lege o Franz Kafkovi a o pražských

MILENA HERBENOVÁ

a českých vlivech v jeho tvorbě. Universita státu Pennsylvanie připravuje k vydání anglický překlad Urzidilovy knihy "Goethe und Böhmen, která vyšla německy v Západním Německu a ve Švýcarsku.

MIROSLAV SYNEK, profesor fyziky na De Paul University v Chicagu, napsal do časopisu The Journal of Chemical Physics článek "Analytical Self-Consistent-Field Functions for Ions Cr^{n+} " a do jiného vědeckého měsíčníku The Physical Review odbornou studii "Analytical Relativistic Self-Consistent Field Theory".

ANTONÍN CEKOTA, ředitel "Industrial Relations" Bat'ovy světové organizace přednášel v lednu v New Delhi v Indii na thema "Application of psychology in Management of Industry" na schůzi Indické národní rady pro výrobu. Koncem ledna přednášel ředitel Cekota v Kalkuttě na schůzi kalkutské odbočky téže rady na thema "Position of a Marketing Manager in the second half of the XX. Century". Obě přednášky byly odbornými kruhy vysoce oceněny.

PAVOL HRTUS JURINA napsal a loni v Melbourne v Austrálii vydal vázanou a pěkně graficky upravenou knížku "Z řeči do řeči: O prvých Slovákoch v Austrálii". V dobré vyprávěcí formě autor líčí osudy první větší skupiny Slováků, kteří roku 1927 přišli na austrálský kontinent. "Netvrdím" - píše autor - "že som vynaložil všetky sily, aby som pozhrňal čo najviac materiálu. Tu podávam len výber, neindividualizujúca nedoprevádzaný krstným listom l'udí, ktorí stoja za jednotlivými historikami . . ." Autor v úvodu také píše, že se v Austrálii pracuje na historii tamních Slováků. Bude nás zajímat, zda se někdy takový krok učiní také na české či československé straně.

žena zakládajícího člena a prvního tiskového referenta SVU, zemřela po strastiplné nemoci 8. února 1965 v New Yorku, kdež byla také zpopelněna. Urna bude uložena v Praze společně s jejími rodiči. Zesnulá byla vnučka dr. Julia Grégra, zakladatele "Národních Listů" a dcera MUDr. Ladislava P. Procházky, vrchního ředitele zdravotní služby města Prahy a ministra zdravotnictví. Její otec byl také znám pod jménem Ladislav Prokop jako hudební skladatel. Milena Herbenová žila v New Yorku 16 let. Z toho skoro šest let obětavě expedovala každý měsíc ZPRÁVY SVU, aby pomohla svému manželovi. Koncem minulého roku, když již byla vážně nemocná, dala ještě naposled SVU obětavě k dispozici své schopnosti: byla jednou z několika členů SVU, kteří prováděli korekturu sazby Hostovského románu "Tři noci".

Společnost pro vědy a umění ztrácí v Mileně Herbenové skromnou a obětavou spolupracovnici. Pocity členstva SVU vyjádřil telegram, který zaslal předseda SVU, prof. René Wellek a gen. tajemník SVU, prof. Rudolf Šturm manželovi zesulé, našemu Ivanovi Herbenovi: "Vzpomínáme na Tebe, věrný druhu, v této těžké chvíli. Vzpomínáme na Milenu. Přejeme Ti sílu a odhodlání do dalšího života. Celá SVU sdílí Tvůj zármutek. Potěš Tě Pán Bůh!"

Milena Herbenová byla spoluzakladatelkou Národní rady žen svobodného Československa. Její bývalá spolužačka z pražského Dívčího lycea, dr. Zdeňka Münzerová, se rozloučila se zesnulou za Národní radu žen svobodného Československa slovy, jež nejlépe vystihly povahu Mileny Herbenové: "Po celých těch padesát let jsem ji znala, vždycky klidnou, vždycky usměvavou, vždycky

plnou pochopení pro všechny radosti i strasti nás všech, od těch lycejních dnů až takřka podnes. Odešla, jak žila, tiše, nenápadně, plná obav, aby nikdo kolem ní netrpěl jejím velikým, těžkým utrpením.”

ZÁZNAMY:

Třetí vědecký sjezd SVU. Ve smyslu usnesení výborové schůze SVU z prosince minulého roku generální tajemník Společnosti, dr. Rudolf Šturm, navázal jednání s Kolumbijskou universitou v New Yorku o možnostech uspořádání Třetího vědeckého sjezdu SVU opět na půdě této university. Dostalo se mu kladného příslibu od zodpovědných universitních činitelů. V dalším jednání dr. Hanuš Lexa, organizační tajemník Druhého vědeckého sjezdu SVU, projednal podrobnosti, pokud se týká přednáškových sálů a opětné možnosti levného ubytování členů SVU po dobu sjezdu v budovách university. Při tomto jednání vyšlo najevo, že Kolumbijská universita by nemohla zaručit ubytování v době velikonocních prázdnin, na kdy byl sjezd proponován, poněvadž většina studentů zůstává v New Yorku. Vzhledem k tomu bylo proponované datum Třetího vědeckého sjezdu SVU přesunuto z dubna 1966 na dobu od 2. do 4. září 1966, kdy opět bude umožněno levnější ubytování účastníků sjezdu přímo na Kolumbijské universitě.

Členské příspěvky SVU. V minulém čísle jsme uvedli snížené členské příspěvky v případech, kdy oba manželé jsou členy SVU. Vyjádřili jsme při tom naději, že manželky našich členů, pokud samy dosud nebyly členkami SVU, se k členství přihlásí. První přihlášky již došly. Žádáme také ostatní manželky našich členů, aby následovaly tohoto příkladu. Nejde nám jen o jejich

papírové členství, ale věříme, že v krátké době se podaří z našich členek-manželek zorganizovat důležitou společenskou složku SVU, která občasnými společenskými podniky může značně přispět k rozvoji a propagaci Společnosti nejen na poli uměleckém a vědeckém, avšak také na poli ryze společenském. Opakujeme znovu snížené společné členské příspěvky obou manželů: Jižní a Střední Amerika \$5.-, Evropa \$8.-, ostatní svět včetně USA a Kanady \$10.- Členské příspěvky jednotlivců zůstávají nezměněny: Jižní a Střední Amerika \$3.-, Evropa \$5.-, ostatní svět včetně USA a Kanady \$7.50. Žádáme členy, aby členské příspěvky poukazovali šekem znějícím na Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, Inc. a zaslali je přímo pokladníkovi SVU: Dr. Michael Šumichrast, 5416 Harwood Rd., Bethesda, Md., 20014, USA.

Hlasovací lístek - návrh na změnu stanov. V lednovém čísle ZPRÁV SVU byl přiložen hlasovací lístek ve věci návrhu na změnu stanov Společnosti. Redakce ZPRÁV obdržela letáček s hlasovacím lístkem teprve po vytištění lednového čísla, takže v lednovém čísle nebyla o tom žádná zmínka. Žádáme všechny řádné členy, pokud tak dosud neučinili, aby hlasovací lístek vyplnili, podepsali a vrátili na adresu generálního tajemníka uvedenou na hlasovacím lístku. V případě, že oba manželé jsou řádnými členy SVU, stačí jeden hlasovací lístek s oběma podpisy.

Sedemdesiatpäť rokov Juraja Slávika. Dr. Juraj Slávik, člen výboru SVU, bývalý poslanec československého parlamentu a minister vnútra, pozdejší vyslanec v Poľsku a v rokoch 1946-48 veľ'vyslanec v USA, sa dožil 28. januara sedemdesiatpäť rokov. Na slávnostnej

večeri, ktorú na jeho počesť usporiadali v ten deň jeho českí a slovenskí priatelia vo Washingtone, pozdravil oslavencu medzi inými tiež profesor Rudolf Šturm, generálny tajomník SVU. Zdôraznil zásluhy dr. Slávika na poli kultúrnom, shodnotil aj jeho literárne diela, ktoré podpisoval menami J. S. Neresnický alebo Janko Šuhaj. Prajeme dr. Slávikovi mnoho ďalších rokov zdravia a životnej pohody.

Sedmdesiatiny F. Peroutky. Začátkem tohoto měsíce oslavil své sedmdesáté narozeniny vynikající žurnalista a spisovatel, šéfredaktor Ferdinand Peroutka, žijící v exilu ve Spojených státech. Předseda SVU, prof. René Wellek a generální tajemník SVU, prof. Rudolf Šturm, zaslali oslavenci telegram tohoto znění: Most sincere congratulation your seventieth birthday. Are thinking of your achievements as journalist and writer, your leadership in struggle against nazism and communism. Wishing you health, happiness. Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America.

Betka Papánková "65". Dne 8. února t.r. oslavila své 65. narozeniny předsedkyně Národní rady žen svobodného Československa, paní Betka Papánková. Po graduaci z North Western University se paní Papánková věnovala po 4 roky sociální práci v Howell Neighborhood House. Když se pak brzy nato za své návštěvy v Československu seznámila s dr. Jánem Papánkem, za něhož se provdala r. 1926, pokračovala ve své sociální a propagační práci po jeho boku a vzorně doplňovala manželovo diplomatické poslání. Byla činná v Československém Červeném kříži, v YWCE, v Americkém ústavě a v mnoha krajanských spolicích, hlavně ve Spojených státech. Za druhé světové války pracovala obětavě v Newyorském válečném fondu a po skončení války v Americkém fondu pro česko-

slovenské uprchlíky. Když po roce 1948 přijžděli do Spojených států exulanti z Československa, založila s několika spolupracovnicemi Národní radu žen svobodného Československa a brzy nato Radu evropských žen v exilu. Za její vynikající práci byla jí udělena r. 1957 na Mezinárodní výstavě v New Yorku medaile (Outstanding Women of Achievement) a v roce 1960 byla vyznamenána od Ligy B and B-rith touto citací: "Betce Papánkové v uznání vděčnosti za její neohroženou věrnost k ideálům svobodné lidské společnosti". SVU přeje oslavenkyni hodně zdraví, aby mohla ještě po mnoho let pokračovat ve své záslužné činnosti.

Rozhlasové interview o SVU. Rozhlasová stanice WWRL v New Yorku vysielala 30. januára dvadsať minútové interview o vzniku a činnosti SVU.

Interview umožnil p. Janko Schwartz, bývalý vedúci českého a slovenského vysielania na uvedenej stanici, na žiadosť člena SVU Klementa Šimončiča, lektora slovenčiny na Columbijskej univerzite. Na jeho dotazy Dr. Hanuš Lexa vylíčil obširné okolnosti vzniku SVU, jej poslanie, členské kvalifikácie a hlavne priebeh doterajších zjazdov a doterajšiu publikačnú činnosť. Špecificky sa zmienil o vedeckých prácach v anglickom jazyku a o vydání novej knihy Egona Hostovského *Tři noci*.

Dr. Lexa tiež spomenul, že štvrtročník *Premeny* bude v novom ročníku vydávať umelecké prílohy. Prvá príloha, návrh prof. Sutnara na obálku Hostovského knihy, už vyšla. Druhou bude reprodukcia kresby maliara K. Sokola.

Pamětní knihovna T. G. Masaryka byla otevřena v neděli, 10. ledna v Masarykownu na Floridě za osobní účasti dcery T. G. Masaryka, dr. Alice Masarykové. Slavnost otevření knihovny byla doplněna vystoupením sokolské mlá-

deže, která zatančila Besedu a řadu dalších slovenských a slováckých národních tanců. Knihovna pozůstává ze dvou rozsáhlých místností, z nichž jedna je vyhrazena knihám, druhá památkám na Presidenta-Osvoboditele a jeho dva nejbližší spolupracovníky z první světové války, na generála Milana Rastislava Štefánika a na presidenta Edvarda Beneše.

Výstava exilových spisovatelů v Mnichově. V listopadu minulého roku se konala v mnichovském Domě setkání výstava knih PEN Clubu, střediska spisovatelů v exilu. Výstava zahrnovala publikace 12 národností - s výjimkou Španělů a Portugalců-exulantů ze zemí za "železnou oponou". Česká a slovenská expozice byla velmi bohatá a zahrnovala 250 publikací jak z oboru vědy, tak i krásné literatury. České publikace (především Křesťanské akademie v Římě a České kulturní rady v zahraničí) vynikaly dobrou grafickou úpravou a zajímavými obálkami. Z dětských knih upoutaly knížky Miroslava Šaška, z poesie díla Ivana Jelínka a Jiřího Kovtuna, z vědecké literatury publikace prof. Lacka, Mikuly, Čelovského, Kratochvíla, Lettricha, Bromakořinka a jiných. Výstavu zahájil dr. Antonín Kratochvíl za přítomnosti zástupce bavorského ministerstva kultury a školství a zástupců duchovenstva v čele s arcibiskupem Alexandrem, hlavou rusko-pravoslavné církve v Německu.

MATERIÁL O NAŠÍ DOBĚ

Docent Harry Hanák z Londýnské university připravuje studii o Naší Době za redakce T. G. Masaryka, to jest od roku 1894 do roku 1914. Žádá členy

SVU o materiál a bližší informace v této věci. Členové SVU, kteří mohou vyhovět dr. Hanákovi, necht' mu dopíší přímo na jeho adresu: 4 a Princess Gate Mews, London, S.W. 7, England.

PLACENÉ OZNÁMENÍ:

Letošním rokem Jednota ČSA zahajuje jedenácté desetiletí své úspěšné činnosti. Její historie je příliš známa, než aby ji bylo třeba opakovati. Za 110 let svého trvání ČSA přispěla tak značnou měrou k uplatnění ideí **fraternálního** hnutí v této zemi, že dnes stojí v popředí všech bratrských jednot v Americe a Kanadě.

Jako nevýdělečná organizace, vlastněná stejnou měrou všemi jejími členy, ČSA neomezila svou činnost na zabezpečování svého členstva spolehlivým životním pojištěním, nýbrž plně se zapojila do krajanického života, jehož se stala štědrá podporovatelkou, kdykoli se jednalo o ušlechtilé cíle, ať již na poli kulturním, humanitním, vědeckém či uměleckém.

ČSA věří, že to je jediná správná cesta, po které se organizace jejího druhu má ubírat. O správnosti její teorie svědčí vážnost, které se Jednota ČSA těší nejen v kruzích krajanických, ale i jimonárodních. S vytčeným cílem poskytovati ještě lepší službu svému členstvu, ČSA bude na této osvědčené cestě pokračovati.

Československé Spolky v Americe (ČSA) 2138 So. 61st Ct. Cicero, Illinois, 60650, vás zvou do svého kruhu. Staňte se jejími členy.

ZPRÁVY SVU, CSASA News, Official organ of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, Inc. - Published monthly except July and August. - Editor: Vladimír S. Walzel, 150-54 78th Avenue, Flushing, New York, N. Y. 11367. - Printed by the Orbis Printing Co., Inc., 246 East 84th Street, New York, N. Y. 10028. - Subscription for non-members: \$3.00 per year.